

baade for Rigsdagen, for Landet og for Sagerne uheldige Bei, som meget stærkt springer i Dinene, og med Hensyn til hvis Dmtale jeg ikke skjønner, at der er den allermindeste Betænknelighed. Det er den Dmstændighed, at Regjeringen iaar har brugt sin Ret — hvilken jeg naturligviis ikke bestrider — til at udsætte Rigsdagens Sammenkomst efter den i Grundloven forudsatte Tid. Den ærede Finantsminister talte for et Dieblil siden om endogaa at antecipere denne Sammenkomst, og derfor kan der jo i og for sig ikke være Noget iveien, da det kun er den seneste Termin, der er nævnt i Grundloven. Det har ogsaa været et Spørgsmaal, som imellem dem, der have havt med Rigsdagens Forretninger at gjøre, oftere har været under Dmtale, hvorvidt det ikke vilde være ussikkert at indrømme den en noget længere Samværen for Jul, for at Finantsloven kunde blive færdig fra Folkethingets Side inden denne Tid. Men hvad der i ethvert Tilfælde er klart, det er, at en Udsættelse af Rigsdagen fra October og indtil Slutningen af November Maaned, saa vist som det end er, at Regjeringen dertil er berettiget, for Rigsdagen selv medfører et Tab af langt større Tid end de to Maaneder, hvori den saaledes ikke kommer til at arbejde. Det er nemlig min fulde Overbeviisning, at den i Grundloven forudsatte Sammenkaldelsestermin, naar man henseer til den efterfølgende Jul og Aarets Afslutning, indeholder et meget stærkt Motiv til at fremflynde Arbejderne, et Motiv, som aldeles forsvinder, naar denne bestemte Tidsgrenselse paa en Maade aldeles skæres bort. Jeg fordrer naturligviis ikke nogen Oplysning om, hvorfor Rigsdagen iaar blev udsat, men jeg vil kun udtale som min Overbeviisning, at en saadan Udsættelse ikke bør gjentages, naar dertil ikke er overordentlig stærke og paatrængende Grunde.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Da der ikke forelaa Endringsforslag til nogen af Lovforslagets tvende Paragrapher, og da ikke særlig Afstemning over dem for-

langtes, bleve de (see Tillæg A, Sp. 2215—16) betragtede som vedtagne uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling sattes saaledes under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 42 Stemmer.

Endringsforslag til Sagens 3die Behandling indkaldtes til den følgende Dags Middag Kl. 12.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var: Forsættelse af første Behandling af Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet for Finantsaaret 1867—68.

Formanden: Vi bleve igaar færdige med det første Afsnit af denne Sag og gaae saaledes nu til dens andet Afsnit, der, som det vil være i Grindring fra Forhandlingerne igaar, bestaaer af det fra Forhandlingen og Afstemningen over det første Afsnit undtagne Indstillingspunkt Nr. 4 ved Statsregnskabet § 9, samt af den Deel af Sagen, der vedrører Statsregnskabet § 19. Det er altsaa disse to Partier af den foreliggende Sag: Indstillingspunktet Nr. 4 ved Statsregnskabet § 9, og hvad der vedrører Statsregnskabet § 19, der nu sættes under Forhandling. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Tobiesen): Da der igaar under Forhandlingen blev truffet den Bestemmelse, at Indstillingspunkt, vedrørende Statsregnskabet § 9, skulde være undraget fra det første Afsnit, som var under Forhandling, skal jeg tillade mig idag med et Par Ord at recapitulere, hvad jeg allerede igaar yttrede angaaende dette Punkt, idet jeg bringer i ærede Medlemmers Grindring, at Undersøgelsen om Indsøbet af et Parti Klæde blev fremkaldt ved Thingets Beslutning forrige Aar, som gik ud paa, at Krigsministeriet opfordredes til at lade foretage en Undersøgelse, om ikke Ansvar til Straf eller Erstatning burde gjøres gjældende i Anledning af Indsøbet af et Parti Klæde